

عنوان مقاله:

بررسی آثار سرمایه گذاری درآموزش عالی بر رشد اقتصادی ایران طی دوره ی ۱۳۵۰-۱۳۸۴

محل انتشار:

پژوهشنامه اقتصاد کلان، دوره 6، شماره 11 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مجتبی الماسی - استادیار گروه اقتصاد دانشگاه رازی کرمانشاه

کیومرث سهیلی - استادیار گروه اقتصاد دانشگاه رازی کرمانشاه

اصغر سپهیان قره بابا - کارشناس ارشد اقتصاد دانشگاه رازی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

در این مقاله الگوی مدل های رشد درون زا برای کمی سازی ارتباط بین متغیرهای تاثیرگذار بر رشد اقتصادی مورد استفاده قرار گرفته و با استفاده از روش همگرایی پنج مرحله ای یوهانسن برآورد شده است. در مدل رشد درونزای مورد استفاده در این تحقیق، رشد اقتصادی ایران به عنوان متغیری درون زا است که تابعی از سرمایه گذاری در نیروی انسانی، سرمایه گذاری فیزیکی و بدهی های خارجی می باشد. پیروزی انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی، به عنوان متغیرهای موهومی در این مدل لحاظ شده است. بر اساس روش یوهانسن، یک بردار همگرایی به دست آمده که موید این مطلب است که در بلند مدت تاثیر افزایش انباشت سرمایه های انسانی و افزایش انباشت سرمایه های فیزیکی بر روی رشد اقتصادی ایران مثبت و معنی دار و اثر افزایش بدهی های خارجی بر رشد اقتصادی در ایران منفی و معنی دار است. هم چنین این بردار نشان می دهد که در بلندمدت سرمایه ی انسانی بیشترین تاثیر را بر رشد اقتصادی ایران دارد. برای دستیابی به یک نرخ رشد اقتصادی بالا، توسعه ی سرمایه گذاری در نیروی انسانی و سرمایه های فیزیکی ضروری است. هم چنین توصیه می شود جهت سرمایه گذاری، به جای جذب سرمایه های خارجی و وام از خارج از پس اندازهای داخلی استفاده شود.

کلمات کلیدی:

سرمایه ی انسانی، رشد اقتصادی، آموزش عالی، مدل تصحیح خطای برداری، همگرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1853468>

